

CLASSICAL LEGACY

design by DOXIADIS+ ARCHITECTS – LANDSCAPE ARCHITECTS

landscaping DOXIADIS+ ARCHITECTS – LANDSCAPE ARCHITECTS • Interior design DOXIADIS+ ARCHITECTS – LANDSCAPE ARCHITECTS

structural engineering MICHALIS TZAFEROPOULOS • E/M Engineering MELCON ENGINEERING, KHM

lighting design ALKISTIS SKARLATOU

text DOXIADIS+ ARCHITECTS – LANDSCAPE ARCHITECTS • photos GEORGE MESSARITAKIS

Με την παραθεριστική κατοικία, η σύγχρονη Ελλάδα έχει δοκιμάσει τη σχέση της με αυτό που αντιλαμβάνεται ως αιώνιο: τη θάλασσα και το νησιωτικό τοπίο.

Ο σχεδιασμός της κατοικίας στην Πάρο απαντά στη σχέση αυτή, δίνοντας μία διαφορετική ερμηνεία.

For contemporary Greece, vacation homes have been a perpetual evaluation of its relation to what is perceived as enduring: The sea, and the island landscape.

The design of this house in Paros Island, confronts the same question, providing an alternative reading.

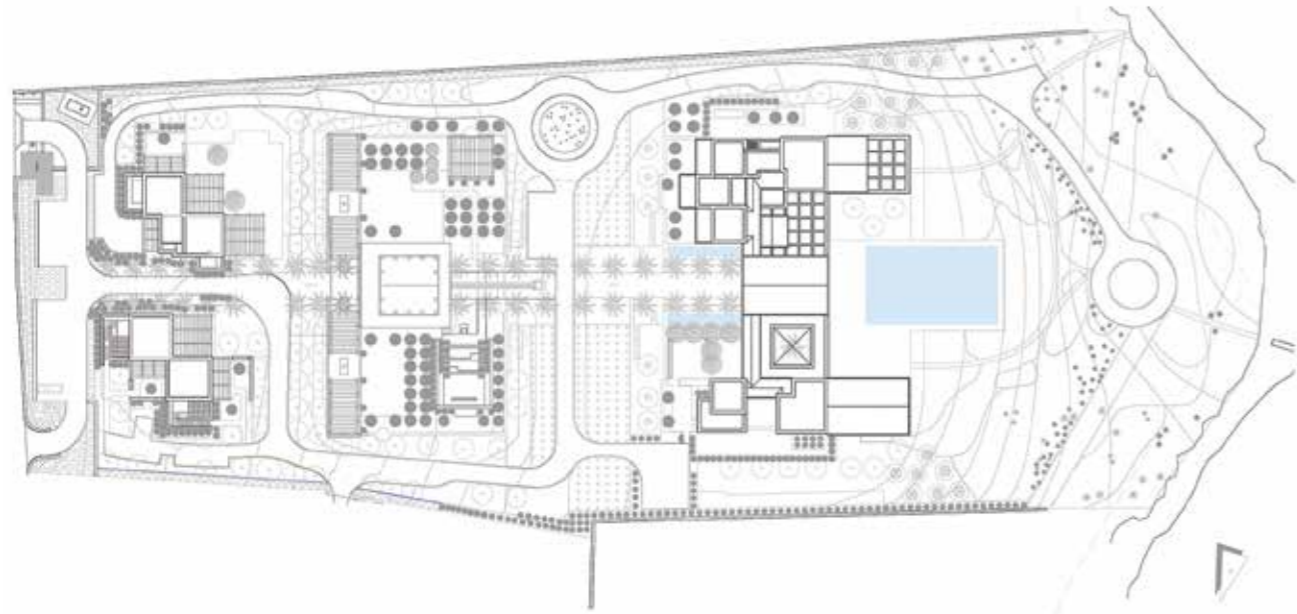
Ο μοντερνισμός σφράγισε τις δεκαετίες του '60 και του '70 με λιτές ορθογώνιες μορφές από τοπική πέτρα και σκυρόδεμα. Ο μεταμοντερνισμός έσπειρε στο τοπίο τις λευκές καμάρες που παραδοσιακά περιορίζονταν στους οικισμούς. Από το 2000, το νέο παράδειγμα αποτελούν οι συνθέσεις όπου οι κατοικίες προσομοιάζουν με

στοιχεία του τοπίου. Η εκτεταμένη κατοικία σε μορφή συγκροτήματος εξερευνά μια άλλη γενεαλογία, αυτή των οικιστικών και λατρευτικών συνόλων της αρχαιότητας. Εδώ, βασικά συνθετικά στοιχεία αποτελούν η πορεία, η κιονοστοιχία, ο περίβολος και ο κύβος, που εξαφανίζουν τους κτριστικούς όγκους και ισορροπούν την πολύ μεγάλη κλίμακα.

Modernism has sealed the 1960ies and 70ies with sparse, orthogonal forms in local stone, and concrete. Postmodernism dotted the landscape with white arches, traditionally featuring in settlements. Since 2000, the new paradigm involves compositions where the houses take after landscape elements.

The extended house, in the form of a compound, explores a different genealogy: one of housing and worship complexes from antiquity. In this case, the principal compositional devices include the pathway, the colonnade, the cloister, and the cube, which make the building volumes disappear, and balance the very large scale.

Οι εκτενείς φυτεύσεις εμφανίζονται σε δύο μορφές: την ιστορική και αγροτική του κάμπου ανατολικά και την άγρια φυσική δυτικά, που δένουν το σύνολο με τα αντίστοιχα τοπία που το περιβάλλουν. Η αιγαιακή κατοίκηση εκλαμβάνεται ως συμβιωτική σχέση σώματος και περιβάλλοντος, ως ζωή στην ύπαιθρο

και στους σκιασμένους εξωτερικούς χώρους, οι οποίοι εκτείνονται σε 28.000m² και 1500m² αντίστοιχα. Οργανώνεται χαλαρά γύρω από ομαδικές δραστηριότητες όπως η προετοιμασία και η απόλαυση του φαγητού, η παρέα, το παιχνίδι, το κολύμπι, ο αθλητισμός και το καλοκαιρινό σινεμά, καθώς και από πιο προσωπικές.

Expansive landscaping appears in two iterations: the historical, agrarian one on the east, and the wild, natural one on the west, merging the complex with its respective, adjacent landscapes. Aegean dwelling is perceived as a symbiotic relation between the body and its environment, as living in the open air

and in sheltered outdoor spaces, respectively extending in 28.000m² and 1500m². It is loosely organized around group activities such as the preparation and enjoyment of food, companionship, games, swimming, sports, and outdoor cinema, as well as more intimate ones, including rest, reading, introspection, and sleep.

Οι μεγάλοι εσωτερικοί χώροι υποστηρίζουν αυτήν την υπαίθρια ζωή με έμφαση σε δύο δραστηριότητες, του λουτρού και του ύπνου, ανταποκρινόμενοι στις σύγχρονες απαιτήσεις άνεσης.

Την πολύ μεγάλη κλίμακα ισορροπεί επίσης η επιλογή υλικών και λεπτομερειών. Λευκό μάρμαρο και σοβάς, γκρι κουφώματα και μεταλλικές

πέργκολες κυριαρχούν εξωτερικά, ενώ εσωτερικά εμφανίζεται το φυσικό, ζεστό ξύλο. Στο σύνολο της σύνθεσης αναδεικνύονται δύο ιδιαίτερες μορφές: τα λουτρά, όπου το παιχνίδι του μαρμάρου και του ξύλου αποκτά τη δυναμική έκφραση θραυσμάτων, καθώς και η διάτρητη μεταλλική πέργκολα, σε σύγχρονη απόδοση ιστορικών υφαντών.

The ample interiors further support this outdoor living, emphasizing on two activities: bathing and sleeping, consistent with contemporary standards of comfort. The very large scale is counterbalanced with the choice of materials and detailing. White marble and plaster, grey frames and metal pergolas feature

on the outside, while the interior is clad in warm, natural wood. Throughout, two distinctive forms stand out from the composition: the baths, where the interplay of marble and wood becomes dynamic, in the shape of fragments, and the perforated metal pergola, which evokes traditional weaving.

Η πέργκολα σχεδιάστηκε για να εξυπηρετεί τις διάφορες προγραμματικές ανάγκες των υπαίθριων χώρων της κατοικίας. Ανάλογα με την ανάγκη για σκίαση -οριζόντια ή κατακόρυφη- ή για ταυτόχρονη προστασία από το νερό της βροχής, προκύπτουν διαφορετικοί τρόποι επικάλυψής της, καθώς και λεπτομέρειες

ένταξης κατακόρυφων στοιχείων, όπως κουρτίνες. Βασικό χαρακτηριστικό αποτελεί το μοτίβο του υλικού επικάλυψης, το οποίο στην περίπτωση της διάτρητης πέργκολας δημιουργεί ένα ευχάριστο παιχνίδι με τον ήλιο, ενώ στην περίπτωση της στεγανής πέργκολας διατηρείται ως σχέδιο στην οροφή. *///*

The pergola was designed to cater to the different programmatic needs of the outdoor areas. Depending on the necessities for shading -horizontal or vertical- and on the concurrent protection from rain, different ways of covering the pergola begin to

emerge, including the integration of vertical shading devices, such as curtains. The main feature is the cladding material pattern, which creates a pleasant interplay with light in the case of the perforated pergola, and remains as a roof design in the waterproof one. *///*

